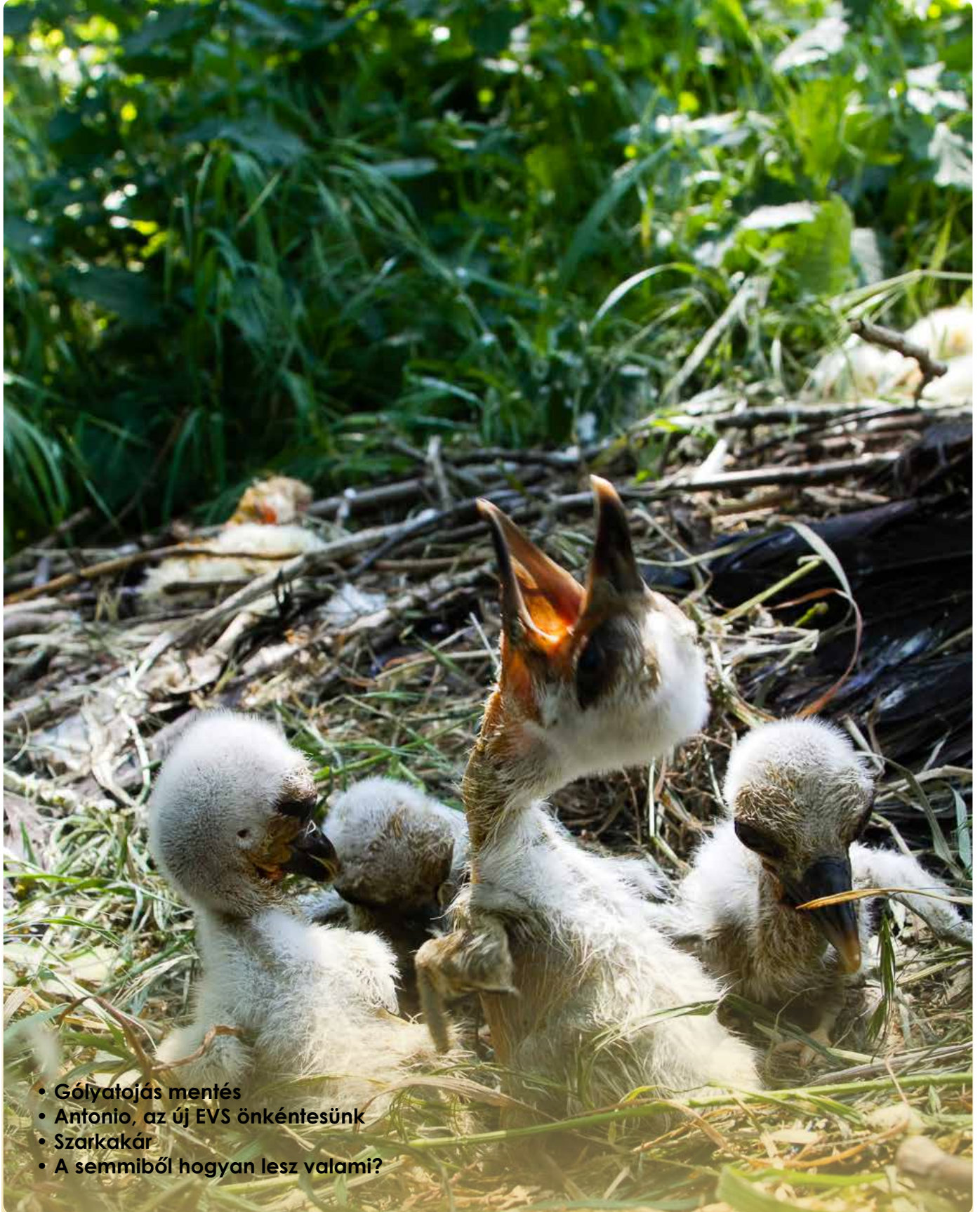

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

XIII. évfolyam 4. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2018. április

- Gólyatojás mentés
- Antonio, az új EVS önkéntesünk
- Szarkakár
- A semmiből hogyan lesz valami?

Mit hoztál?

Amikor a két és fél éves kislányomhoz látogató érkezik, azt szokta kérdezni: Mit hoztál? Emlékszem, gyerekkoromban engem is megdorgáltak érte, ha ezt kérdeztem. Nem illik. Nem illik ajándékot várni és nem illik számon kérni sem, vagy sürgetni, hogy mikor adják már oda. Egy ideig én is próbálkoztam ezzel, de aztán valami megváltozott. Jobban megértettem, hogy most olyan szakaszába ért a virágzó értelem, amikor ezeket tanulja, ízeletti, gyakorolja, hogy vannak érzelmek, és hogy ezek akkor keletkeznek, amikor valami történik. Hogy az emberek hatnak egymásra, és a tanulási folyamatnak része az ismétlés, és a megértés, ami számunkra már annyira természetes, hogy nem is foglalkozunk vele, de egy aprócska gyermek számára igazán különös és érdekes. Az is, amikor megnevetett bennünket, az is, amikor megüt egy kicsit, mert éppen azt szeretné látni, hogy mérges vagyok rá és megdöbbszem. Meg persze a kielégíthetetlen kíváncsiság is hajtja, mert vagy olyasmit kap, amit ismer, és örül neki, vagy olyasmit, amit egyáltalán nem ismer, annak meg éppen ezért örül. Új dolgot fedezhet fel, ami vagy kedvére való, vagy nem, de

mindenesetre az ajándékozás ceremóniája benne van. Ez a szertartás mindenkinél más és más. Van, aki akkor szeret ajándékot adni neki, amikor megérkezik, még az ajtóban, mert ő maga is türelmetlen. Van, aki bent a házban, vagy a kertben, amikor már mindannyian megérkeztünk, elhelyezkedtünk. Van olyan is, aki akkor tartogatja, amikor figyelemelterelésre vagy vigasztalásra van szükség, és olyan is, aki mintegy mellékesen le teszi, mert nem szeretné annyira felfűjni a dolgot. Szeret ajándékot kapni, de van, amikor nem foglalkozik vele. Ő inkább társasági ember, a közös játék a legnagyobb öröme. Kicsit félttem is, nehogy eltárgyasuljon a szeretet, de szerencsére nem így történik. Elmagyaráztuk, azért kapja ezeket a dolgokat, mert aki hozza, korábban is gondolt rá, eszébe jutott, szeretettel választotta, csomagolta, és az ajándék ennek a gondoskodásnak és szeretetnek az egyik formája. Ezért ha mi is elővesszük azt a könyvet, labdát, vagy megesszi azt a piskótát, akkor ő is gondolhat arra, akitől éppen kapta. Lehet, hogy éppen egy

időben jutnak egymás eszébe. Így működik a szeretet. Amikor nagyvárosban járunk, és az utcán találkozunk valakivel, aki kalapozik, mindig együtt teszünk bele pénzt. Hogy azt is megtanulja, ha nekünk van valamink, megoszthatjuk másokkal, akiknek kevesebb van, vagy éppen nem elég valamire, amire szükség lenne. Így működik a gondoskodás. Így működik önkönnél is, reméljük idén is, amikor az adójuk egy százalékának sorsáról döntenek. Hogy eszükbe jutunk mi, a Madárkórház Alapítvány, és az adminisztráció és adóívek kitöltése közben talán jó érzéssel gondolnak ránk, akik madarakat gyógyítunk. Köszönjük támogatásukat!

Veres Hajnalka

Fotók: Konyhás István

Antonio Siracusa, az új EVS önkéntesünk

A múlt hónapban új EVS (Európai Önkéntes Szolgálat) önkéntes érkezett a Madárkórházba. Antonio Olaszországból, egy frissen diplomázott állatorvos, aki szenvedélyesen szereti a természetet. Hogy miért választotta ezt a projektet? Ahogy mondja, 6 egyetemen eltöltött év után úgy tervezte, hosszabb időt tölt külföldön, hogy tudását a természet védelmére használja, és a Madárkórház Alapítványnál való önkéntes munka kiváló lehetőség tűnt ennek az álomnak a megvalósítására. Az április 1-én megkezdett szolgálat első időszakában megismerkedett az itteni munkamenettel, gyakorlattal, kicsit megismerte a helyi közösséget. Napi munkája jelenleg elsősorban orvosi asszisztencia a sürgős esetek ellátásánál, elsősegélynyújtás és a lábadozó madarak kezelése. Segíti a dolgozókat a madarak etetésében, és ha szükséges, egyéb ehhez kapcsolódó tevékenységben, (például madarak átköltöztetése másik röpdébe). Antonio nagyon elégedett a projekt alakulásával, gyakorlatot szerzett abban, hogyan lehet rögzíteni és helyrehozni egy törött szárnyat, műtét után hogyan kell szakszerűen bekötözni a madarak sebeit. Megismert számos a pusztán élő madárfajt, ami hazájában nem él, sokat tanult a magyar kultúráról, ételekről,

és sok új barátot szerzett. Reméli, hogy hamarosan sikeresen megküzd a magyar nyelven való kommunikációval is.

Antonio Siracusa-Veres Hajnalka

Fotó: Konyhás István

Gólyatojás mentés

A héten három fokozottan védett fehér gólya fészket fosztottunk ki. Tetűtük ezt a Zöldhatóság tudtával és beleegezésével, az E-on segítségével. Azért, hogy megmenthessünk 14 gólyatojásban fejlődő életet. Most 14:2 az állás a mentett és elvesztett életeket tekintve. Két hím gólyát agyonütött az áram, egy debreceni és egy nádudvari fészkek mellett a 20 000 voltos gyilkos trafós oszlopon. Ezen évek óta ez történik, és az E-on tudott is róla, de nem jutottak odáig, hogy rendesen levédjék, mert nem is lehet. Látszólag szigetelt, de mint megtudtuk a szakemberektől, a 20 000 voltos vezetéket nem lehet szigetelni, csak burkolni, amin 25 cm-re is áthúz a feszültség. Madárbarátta lehet tenni, a kötések úgy áthelyezni, hogy ne érje a rászálló madarat. Beülőrudat helyezni fölé, hogy arra szálljon, de valamiért vonzódnak a veszélyes részekhez. Teljesen biztonságossá soha nem tehető, de egyedi megoldással kisebb kockázatú, madárbarát megoldás megvalósítható. Most soron kívül, egy héten belül meg fogják csinálni, mert erről szól a megállapodásunk. Egy harmadik hím gólyának szerencséje volt Nagyhegyesen, mert egy lakott területen belüli 380 voltos szigeteletlen oszlopon nem kapott halálos áramütést, de leesett és eltörtött a kulcscsontja. A vezetéket lakott területen belül szigetelni kellett volna, de ez valamiért elmaradt. Sorban előtte és utána az oszlopok keresztágát utólagosan szigetelték, de négy oszlop kimaradt. Ez volt az egyik. Most ezeket is megcsinálják soron kívül, mert így állapodtunk meg. A gólya most nálunk

lábadozik, meg is fog gyógyulni, de hetekig nem térhet vissza párjához, ezért a költésük ez évben meghiúsul. Ugyanis ha az egyik fél kiesik a költésből és a fiókanevelésből, a másiknak ez egyszerűen nem megy. Azért, mert ha a párja nem szállít táplálékot, nem váltja le a fészeknél, akkor egy ideig vár, akár két napot is, de előbb-utóbb őrizetlenül kell hagynia a fészket, és a tojások kihűlnek, az embrió elpusztul, vagy súlyosan károsodik, és nem kel ki életképes kiscgolya belőlük. De ezt megelőzően általában elviszi őket egy varjú, vagy éppen a szomszéd ellenérdekelte gólya dobálja ki a tojásokat a konkurencia fészkeiből. Ha már kikeltek a kicsik,

és nem vigyáz rájuk folyamatosan az egyik szülő, nem védi őket esőtől, naptól, ragadozóktól, akkor ugyanez történik velük. A megőzvegyült gólya találhat párt magának akár azonnal is, mert jelentkező mindig van, de az saját közös gyerekeket szeretne nevelni, ezért a tojások, vagy fiókák ez esetben is kidobásra kerülnek. Ezért a még meglévő tojásokat nagyon körültekintően, de mindenképpen menteni kell. Ugyanis ugyanez történik erőszakos fészkefoglalás esetén is, amikor egy hím, vagy egy pár megpróbálja kiűzni a fészkekből az eredeti tulajdonost. Pedig építhetnének máshol fészket, akár pár óra alatt is, de valamiért végsőkéig ragaszkodnak a helyhez. Ezért egy, az ember számára rossz helyen lévő fészkek áthelyezése, akár a Zöldhatóság engedélyével is reménytelen, mert azonnal visszaépítik az eredeti he-

lyére. Ezt tapasztaljuk a Hortobágyi Madárparkban röpképtelen, földön fészkelő gólyáink esetében is, mert egy méterrel sem engedik átrakni a fészket. Ha nincs a gólyák számára megfelelő vonzerővel rendelkező szabad fészkelőhely, akkor megküzdenek érte. Ilyenkor véres csetepaté is lehet, mely során valamelyik hím akár halálosan is megsérülhet. Lapzártakor még nem derült ki biztosan, hogy egy Debrecen melletti, Józsan levő fészkek közelében egy ilyen harc után elhullva talált gólya a fészket védő hím, vagy a betolakodó-e? Vagy a tojó, és melyik? Agyonverték, vagy áramütést szenvedett, vagy mindkettőt? Ezt a boncolás finomíthatja, de a fészkek folyamatos megfigyelése a legfontosabb. Mivel nappal egyszerre csak egyik szülő van a fészeknél, a másik táplálékot keres, nem biztos, hogy feltűnik az őrségváltás, pedig elég látványos, együttes kelepelés-sel egybekötött szertartás. Estére viszont mindkét szülő a fészekben alszik, vagy az egyik benne, a másik a közvetlen szomszédságában a háztetőn, vagy egy másik villanyoszlopon. Ha éjjel is egyedül van a tojó, és nappal nincs közös kelepelés, akkor menteni kell a tojásokat. Ebben az E-on partner, megállapodásunk szerint működik a forró drót, egy órán belül ott a kosaras kocsi, kapcsolják ki az áramot, és mehetünk fel a fészkekhez a tojásokért. Persze

Fotó: Déri Balázs

nem csak úgy. Előtte el kell távolít-suk a „munkaterületről” a „biológiai veszélyt” jelentő gólya hullát, melyhez ők nem nyúlhatnak, mert tiltja a szabályzatuk. A miénk nem tiltja, ezért mi elvisszük a hullát, ők biztosítják a helyszínt, ahova már csak beöltözve, sisakkal, és biztosító övvel, védőruhával felszerelvezve léphetünk be, egy gyors, de alapos, és több aláírással dokumentált balesetvédelmi oktatás után. A tojásokhoz is mi nyúlhatunk, ők a fenti okok miatt nem. Egészen megszoktam már a kosaras emelőben való lebegést ég és föld között. Mindhárom esetben még meleg, egészséges tojásokat szedtem ki az emelőkosár közeledtére a fészkekről leugrasztott tojó alól. De ezenközben is, amíg üres volt a fészek, három másik idegen gólya is próbálta elfoglalni. Ezt a meccset ők játsszák le, reméljük, lesz pótköltés,

még talán belefér az időbe az augusztusi vonulásig. A tojásokat hőmérővel ellenőrizt, szivargyújtóról is fűtethető hőtároló táskában szállítottuk a hortobágyi Madárkórházba, ahol lámpázás és jelölés után az asztali keltetőbe kerültek. Azonos keltetési fázisban voltak, mert pár nap alatt nagy részük ki is kelt, a többiek kezelése jelenleg is folyamatban van. Bújtatónak és inkubátornak egy másik asztali keltetőgépet használunk, és két műszakban etetik dolgozóink a kiscigolyákat más mentett, és keltetett madárfiókákkal együtt a 6-os kór-

teremben. Ha megerősödnek, földön fészkelő gólyáink hasonló korú fiókáival, és a madárpark területén lévő 10 további fészekben kelt fiatalokkal együtt tanulják majd meg azok szüleitől a vad gólyák életéhez szükséges gyakorlati tudnivalókat.

Aki sérült gólyáról tud, kérjük értesítsen telefonos ügyfélszolgálatunkon: +36 (30) 535-6484, hogy tudjunk segíteni, mert egy gólya sérülésével egy egész fészekalj pusztulása jár együtt!

Dr. Déri János

Fotók Déri Balázs

Madármentő tábor kicsiknek, nagyoknak

Tavaly indult újtára a madármentő táborunk, aminek nagy sikere volt, ezért folytatjuk. Idén négy alkalommal lesz nálunk tábor, ahol a madármentés fortélyait tanulhatják meg az érdeklődők. De a szakmai program mellett kirándulásra is jut majd idő. Csónakázás a vadregényes Hortobágyfolyón, látogatás a Vadasparkban, kézműveskedés és hajnali madárles színesíti a tábor programját. A tábor részvételi díja nem változott, 30 000 Ft/fő, úgy mint tavaly.

Jelentkezni
a madarkorhaz@gmail.com
email címen lehet. Érdeklődni,
bővebb felvilágosítást kérni
Konyhás István
táborvezetőtől lehet
a +36 (30) 621-2160-as
telefonszámon.
A jelentkezési lap
a madarpark.hu oldalról
letölthető.
Táborok időpontjai:
első és második turnus betelt!

július 23-29.
augusztus 6-12.

Szarkakár

Fotók: Konyhás János

A minap egy kedves osztrák fotós házaspárral találkoztam. Szeretik Horvátországot, szeretik Magyarországot, gyönyörű nálunk, ahogy mondják, a természeti kincseink valóban csodások, bár néhány dolgot nem értenek. Bejárták már keresztül-kasul, azt hiszem, sok olyan rejtett kis zugában is jártak már az országnak, ahol a legtöbbünk nem, én sem. Elképedve mesélték, hogy most Nádudvar mellett több kis ketrecet láttak, amiben egy szarka volt. Korábban a Fertő-tó környékén is láttak ehhez hasonlókat, nagyon-nagyon sokat. Bár nem volt előttük teljesen ismeretlen a jelenség, megdöbbenek, milyen nagy számban voltak csapdák kihelyezve. Természetvédelmi ügyekben jártas beszélgetőtársam felvilágosított bennünket, hogy ez egy nemzeti parkos projekt. Befognak egy szarkát, beteszik egy ketrecbe, majd a földre helyezik. Ha egy madár ott van, a többi is kíváncsiskodni kezd, besétálnak a három rekeszre osztott ketrecbe, s utána nem tudnak kijönni. A szarka ugyanis nagy fészekrabló, nem válogat, hogy védett madár vagy nem védett madár fészket fosztja ki, és a csapdázással a természetvédelmi károkozását igyekeznek meggátolni, visszaszorítani a szarka populációt. Valahogy furcsa érzés volt ezt hallani. Nem szeretem, ha egy fajt elkezdnek pusztítani – mert végül is ez a sorsuk az elfogott szarkáknak –, csak azért, hogy egyszerűbb legyen valamit megoldani. (Na jó, a szűnyogirtás kivétel, de létezik környezetbarát bio-

lógiai védekezés is, amikor a szűnyogokat még lárvakorukban irtják, így mást nem veszélyeztet.) Vallom, hogy a természetvédelmet nem szabad összekeverni a természetszeretettel, az érzelmek motivációt jelenthetnek, ha a természet megóvásáról van szó, de ha csak ennyink van, az kevés, a megfelelő tudás nélküli munkával nagyobb kárt okozhatunk, mint amennyi hasznot hajtunk. Először úgy voltam vele, ez a rossz érzés talán azért van, mert én szeretem a szarkákat, de a szakemberek biztosan tudják, miért van erre szükség. A mi környékünkön mindig is sok szarka volt. Láttam egyszer, ahogy egyikük egy fekete-rigó fiókat elkapott, addig kopácsolta a csőrével, míg végzett vele. Döbbenetes élmény volt, sokáig nem tértem napirendre fellette. Aztán beszélgettem egy teljesen más szemléletű emberrel, és sok mindent megértettem. A szarkák, ahogy minden más ragadozó madár, vagy minden más ragadozó is igyekszik a lehető legkisebb energia befektetésre.

A könnyű préda a legjobb, elegendő élelemhez jut, de nem veszít sok kalóriát, biztosított az életben maradása. A természetben mindig megvolt a szerepe ennek: segíti a szelektálást. A beteg, gyenge, sérült állat gyengíti a populációt, így tartható fenn az egyensúly. Amelyik madárnak nagy a fészekalja, éppen ezért van, mert nagy az elhullás is, ha a 6-8 kikelt fiókából 2-3 megmarad, a faj fennmaradása biztosított. Csakhogy úgy tűnik, egyre kevesebb van néhány kis énekesmadárból, és a természetvédelemben dolgozók ezen próbálnak segíteni: kevesebb szarka, több épen maradt fészek, ergo több (védett) madár. A gond ezzel csak az, hogy a kismadarak fogyásának oka nem a szarka. Azok sajnos mi vagyunk, emberek. Mert az élőhelyüket

átformáljuk, megszüntetjük, mert a mezőgazdaságban olyan módszereket használunk, ami csökkenti az élelemforrásaikat. Eszembe jutott Herman Ottó klasszikusa a madarak hasznáról és káráról, és hogy ezt a szemléletet ma már meghaladta a kor, ma már nem beszélünk hasznos és káros madárról. Illetve úgy tűnik, beszélünk. És már megint mi döntjük el, melyik hasznos és káros. Pedig az a madár, amelyik kacskálással születik – mert köztük is van ilyen –, lehet, hogy nem olyan sikeres fészeképítő, vagy nem olyan sikeres vadász, és lehet, hogy a populáció éppen ezért nem marad egészséges, mert azok az egyedek is szaporodnak, amik egyébként kiszelektálnának. Az is lehet persze, hogy ugyanolyan egészséges utódoknak adnak életet, ahogy ez az emberi fajnál is ismert. Akárhogy is van, így is-úgyis beszélünk a rendszerbe, és annyit már tudunk az ökoszisztémáról, hogy ha egy helyen megváltoztatunk valamit, más is megváltozik. Gondoljunk csak a Yellowstone Nemzeti Parkra Amerikában, ahol a farkasok eltűnése a teljes ökológiai egyensúly felborulását jelentette. Alaszkában sikerült mindezt megelőzni, ahol az őslakosok keltek a farkasok védelmére, mondván, ők tartják egészségesen a rénszarvas csordát. Bizonyára komoly károkat okoz a szarka. Bizonyára rossz látni közvetlen közelről, hogy fogynak a védett madarak. De annyi mindent tudunk már a természetről, a védelméről. Az AKG, agrár környezetgazdálkodási program például egy nagyon jó kezdeményezés. Aki vállalja, hogy részt vesz benne, például vegyszermentes, nem nagy táblás gazdálkodást folytat, fás, cserjés zóna veszi körül a földjét. Hosszú távon látható az értelme, de ha a madarak számára kedvezőbb feltételeket biztosít, segíti az életben maradásukat, miközben élvezzi azt a hasznot, amit a rovarevő madarak hajtanak számára. Ha nem építünk be minden zöld felületet... soroljam? Mindenki tudja. Mégsem csinálja. Így marad a pironkodás és a magyarázkodás. Néhány év múlva pedig majd azt magyarázzuk, miért kell védeni a szarkákat.

Veres Hajnalka

A semmiből hogyan lesz valami?

Egy elütött macska története

November eleje volt, mikor vasárnap este 9 órakor szólt a telefon. *Vajda János*, a helyi körzeti megbízott keresett. Gyakran előfordul, hogy rendőrség jár közben madármentéskor, nem lepődtem meg a hívás láttán. Ezúttal viszont nem madárról volt szó. Teljesen kétségbeesett hangon, most mint magánszemély szólt a vonal végén: Kislányának kedvenc cicáját autó ütötte el. Lábán nyílt, nyúzott sérülés, csontjai kilátszanak. Öt perc beszélgetés alatt szóba jött az elaltatástól kezdve az amputációig minden, amit senki sem kíván. Valóban nagy a baj.... Madarakat gyógyítunk, de hát ez nem az az időpont, amikor debreceni specialistákat kell ajánlani...

- Hozd ide, amint tudod! Megnézzük, utána okosabbak leszünk.

Nem sokkal később találkoztunk a Madárkórház bejáratánál. Irány a műtő, és lássuk, mivel állunk szemben.

Közben megtudtuk, hogy az autó meg akart állni a cicus előtt, emiatt nagyot fékezett. A macska hátsó lába a betonon csúszó kerék alá került, ezzel a lábszár felétől lefelé teljesen lenyúzta a bőrt. Csontok nem törtek, de elég reménytelennek tűnt az eset. Szétnyúzott bőre csikokban lógott, lábszára, sarka, mancsa teljesen lenyúzva mutatkozott előttünk. Csak csontok, izmok, inak...

- El kell altatni!

- Azt azért nem. Az élete nincs veszélyben. Inkább a lába a kérdéses.

- Amputálni kell?

- Ezt azért ne most döntsük el... Inkább próbáljuk megmenteni! Vagy stabilizálni! Amputálni később is lehet...

Így történt, hogy mosás és fertőtlenítés után elkezdtük összevarrni mozaikszerűen a bőrfoszlányokat. Bár tudtam, hogy valószínűleg hosszú távon nem lesz értelme, mivel nem sok esély maradt a bőrszövet megfelelő keringésére. De legalább addig is fedi a sebet, míg időt nyerünk kitalálni valamit. Éjjel 1 óra lett, mire végeztünk. Ha még messze nem is véglegesen, de erre az éjjelre legalább zártuk a sebet, hogy az izmok, csontok ne száradjanak ki.

Két nappal később, mikor a kötést levettük, beigazolódott, amitől tartottunk. A bőr, valamint a lábujjai elhaltak. Erre számítottunk, de addigra édesapám, *Dr. Déri János* bevonásával kidolgoztuk a továbbiakat... Ha a gazdi vállalja, nem muszáj eltávolítani a cica lábát. Azt később is lehet. Van egy alternatívának mondott megoldás ilyen esetekre. A kristálycukor sterilen tartja a nyílt sebet, valamint magába szívja annak váladékát. Ezentúl segíti a sarjszövetek képződését, és a szakirodalom szerint előfordult már, hogy új bőr képződött a kezelésnek köszönhetően... Viszont időigényes, minden nap (akár többször is) cserélni kell, hiszen ha telítődik a cukor nedvességgel, épp az ellenkezőjét érjük el: a fedőkötés táptalajjává válik a baktériumok számára.

- Hosszú lesz, és sokszor kell ide jönni. És lehet, hogy majd mégis elveszti a végtagot...

János szeme felcsillant.

- Nem biztos, hogy le kell vágni a lábát?! Csináljuk! Jövök, amikor csak kell. Négy lábon mégis csak jobb lesz neki. Bár láttam már három lábú macskát is fára mászni, de akkor is... Ez a kislányom cicája...

Ezután napirenddé vált látogatásuk. Délelőttönként a beérkező madarak ellátása közben már számítani lehetett, hogy kopogtatnak a műtő ablakán, hogy sorban állnak kötéscserére. Persze az első napokban a cukros kötés fél nap alatt átázott, így estén-

ként kislányom fürdetése után újra találkoztunk, és ismét lecseréltük a cukrot.

Eleinte feladta a leckét a nagy mennyiségű cukor helyben tartása a kötésben. De napról napra egyre jobban belejöttünk. Jó kis csapattá álltunk össze. János ötlete alapján még a papírtörő gurigáját is felhasználtuk a kötéshez. Mindeközben a cicus is rájött, hogy nem egy szörnyű beavatkozásról van szó. Kényelmesen végignyúlt az aztalton sérült lábát felém tartva. Közben élvezve a lámpa melegét hatalmasat szundított, míg dolgoztunk. Fogni sem nagyon kellett, így János is be tudott segíteni.

A kötés alatt a csupasz izmokon idővel szépen elkezdett kialakulni egy sarjszövet. A cukros kötsézt 25 napig alkalmaztuk, amíg végül elállt a seb levedzése. A napi kötéscsere maradt, de már nem volt szükség a cukorra. Helyette különböző, hámosodást serkentő kenőcsöket alkalmaztunk. (Neogranormon, bepanten, sudocrem, pantenol és ami még két lányos apukának, valamint az állatorvosnak eszébe jutott...) Továbbra sem maradt ki nap. Munkanap, hétvége, Szenteste, Újév nem számított, a kitartó gazdi nem mulasztott. Nem hiszem, hogy sokan vállalnának ennyi áldozatotnégy lábú családtagjáiért... De az idő igazolta. Január

közepe volt, mikor egy kezelés során mintha lentebb láttuk volna a lábszáron a seb szélét.

- Te! Ez Mi?

- Jé! Ez bizony 3 mm csupasz, de új bőr.

Nem sok növekedés, de annál nagyobb remény. Ez után viszont robbanásszerűen beindult a bőrképződés a lábat addigra körbenövő sarjszöveten. Szemlátomást, kötéscseréről kötéscserére haladt a dolog lefelé. Napról napra látható volt a változás. Nagyon boldogok voltunk...

Mindezek tetejébe azt mi sem sejtettük, hogy ebben a csupasz bőrben

még szórtüszők is keletkezni fognak, majdhogynem a semmiből... Az eddig kinőtt bőr ugyanis elkezdett szőrösödni is. A természet számunkra igen nagy csodájával álltunk szemben. Az összejtek akár erre is képesek? Nem egy világhírű klinikán járunk, szimplán csak a Madárkórházban... Ezt nem mi alkottuk... Ez csak úgy lett... Értetlenül álltunk a dolog előtt.

- Ezt meg hogy?

- Hát... Mittudomén... Ilyet még nem hogy nem láttam, de nem is olvastam. Azt is csak reméltük, hogy lesz bőr a lábán. De hogy az szőrös is lesz??...

A tény örömeinket csak növelte, a kiltartáshoz pedig újabb erőt adott. Hát innen már tényleg nem kell feladni! Május közepére eljutottunk odáig, hogy most a cicus megmaradt lábacska hegyéig ér a bőr, már csak a hegye csupasz egy 5mm átmérőjű foltban. Valamint az egész szépen szőrösödik. A kötsézt már elegendő 3 naponta cserélni, de ha az a fél centi is benő, el is hagyhatjuk.

Azóta sem bántuk meg, hogy belefogtunk. Nagyon aranyos, együttműködő, jámbor cicus. Gazdája elmesélése alapján már boldogan használja mind a négy lábát futáshoz, fára mászáshoz egyaránt. Végezetül egy újabb örömteli hír: Legutolsó kötéscserekor megállapításra került, hogy bizony hamarosan kiscicák is fognak születni...

Déri Balázs

... hogy repülhessen

1%

17EGYSZA

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ 1+1 SZÁZALÉKÁRÓL

Az adózó azonosító jele

Az adózó neve

Az adózó postai
levelezési címe

külföldi
cím

ország

város/
község

közterü-
let neve

közterü-
let jellege

hsz.

ép.

lépcső-
ház

em.

ajtó

Az adózó elektronikus levelezési címe

Hozzájárulok, hogy nevemet és postai, illetve elektronikus levelezési címemet az általam megjelölt első kedvezményezett körbe tartozó szervezettel (civil kedvezményezett) közöljék. A hozzájárulás nem feltétele az érvényes rendelkezésnek.

Amennyiben valamelyik kedvezményezett számára nem kíván rendelkezni, az arra vonatkozó nyilatkozatot ne töltsse ki. Kérjük, hogy a nyilatkozatokat ne válassza szét abban az esetben sem, ha valamely nyilatkozatot nem töltötte ki.

A kedvezményezett adószáma

A kedvezményezett adószámát akkor töltsse ki, ha 2018. január 1-jétől a NAV honlapján (www.nav.gov.hu) közzétett regisztrációs listában szereplő valamely egyesület, alapítvány, közalapítvány, az előbbi kategóriákba nem tartozó könyvtári, levéltári, múzeumi, egyéb kulturális, illetve alkotó-, vagy előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet, vagy külön nevesített intézmény, alap közül kiválasztott kedvezményezett javára kíván rendelkezni.

A kedvezményezett technikai száma, neve

Ezt a nyilatkozatot akkor töltsse ki, ha valamely **technikai számmal rendelkező kedvezményezett** javára kíván rendelkezni.

Adója 1%-nak felajánlásához a rendelkező nyilatkozaton fel kell tüntetni **nevét, saját adóazonosító jelét** és a **kedvezményezett adószámát**.

Az 1%-os felajánlás csak **akkor érvényes, ha önnek nincs adótartozása** (személyi jövedelemadó adónemen) és az adóját is pontosan befizeti május 21-ig!

Ha május 21-én személyi jövedelemadó adónemen tartozása mutatkozik, rendelkezését nem fogják teljesíteni.

A **magánszemélyek** adóbevallása benyújtásának határideje **május 21**. Az 1+1%-ról való rendelkezést eddig az időpontig pótlólag is meg lehet tenni az EVA és KATA adózóknak. A rendelkezés benyújtható elektronikusan is, a bevallással együtt, és külön is.

Adója 1%-val csak egy civil szervezetet támogathat! A nyilatkozatot tegye egy szabvány méretű postai borítékba! A borítékon is tüntesse fel pontosan az Ön NEVÉT, LAKCÍMÉT, ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT! A lezárt borítékot a lezárásnál írja alá, s juttassa el a NAV-nak! Kérjük, jelölje be azt a lehetőséget, hogy elérhetőségeit részünkre megküldjék!

Amennyiben lehetősége van, kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!

Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdekeségeket a következő címekre várunk: madarkorhaz@gmail.com • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 12 000 példányban.

Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (52) 369-181

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió (Veres Hajnalka) • ISSN 1788-456X

Megtalálható országsgazte állatorvosi rendelőkben, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban.

